MIR - AHIN.

dray matones gebrakht Hilel Tsaytlinen tsum yubileum.

I.

Tsum shtern.

Mir benken nokh di shenste fun di shtern.
Tsu groyse hertser hobn mir.
Farblondzhet vern dort di himlen,
veynen tif undzere nekht,
benken nokh dem shenstn fun di shtern.

II.

Tsum Turem.

Oyf tsu-hoykhe felzn shteyt a turem in der mit fun undzer harts.
Ven nakht derhert ir shtilste ashmoyre, shpatsirt dort emetzer un zingt.
Mir ahnen am shenstn in der hoykh un shtaygn un blaybn in veg,
oyf tsu hoykhe felzn shteyt a turem in der mit fun undzer harts.

III.

Blaykhe.

Blaykhe, tsarte vi malokhim
kholemen mir baym rand fun tsu-tifn toyt;
groyzame vi shklafn
farshpiln mir zikh heys mit undzer blut.
Dos hartz tseraysn mir oyf tsveyen,
Lozn in der mit arayntantsn di nekht
freylekh-shvarts, shiker.
Un az zey vern zindik-midun faln fun di fis, -
shteyt nokh in zayn gadlesdikn elnt
der blaykher kenig
un kholemt tsart baym rand fun tsu-tifn toyt.

* * *

ישראל שטערן.

דריי מתנות געבראכט
הלל צייטלינ׳ען
צום יובילעאום.

מיר - אהין.

I

צום שטערן.

מיר בענקען נאך דעם שענסטען פון די שטערן.
צודרויסע הערצער האבען מיר,
פערבלאנזשעט ווערען דארט די הימלען,
וויינען טיעף אונזערע נעכט.
בענקען נאך דעם שענסטען פון די שטערן.

II

צום טורם.

אויף צו־הייכע פעלזען שטעהט א טורם אין דער מיט פון אונזער הארץ,
און נאכט רעדחערט איהר שטילסטע אשמורה, שפאצירט
דארט עמיצער און זינגט.
מיר אהנען אם שענסטען אין דער הויך און שטייגען און
בלייבען אין וועג,
אויף צו־הייכע פעלזען שטעהט א טורם אין דער מיט פון אונזער הארץ.

בלייבע.

בלייכע, צארטע ווי מלכים
חלומ׳ען מיר ביים ראנד פון צו־טיעפען טויט;
גרויזאמע ווי שקלאפען
פערשפיעלען מיר זיך האס מיט אונזער בלוט.
דעם הארץ צורייסען מיר אויף צווייען,
לויזען אין דער מיט ארייננשאנצען די נעכט
פרעהליך־שווארץ־שכור,
און אז זיי ווערען זינדיג־מיעד און פאלען פון די פים,—
שטעהט נאך אין זיין גדלות׳דיגען ע״ענר
דער בלייכער קעניג
און חלומ׳ט צארט ביים ראנד פון צו־טיעפען טויט.

מיר אַהין

בלייכע

דער מאָמענט (וואַרשע, 1910–1939)

12, נומ' 154, יולי 8, 1921, ז' 5